

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920010062
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6920010062.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., v trestnej veci obžalovanej B. K., nar. XX.X.XXXX, pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 11. júna 2020, o odvolaní okresného prokurátora v Rimavskej Sobote proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 2T/9/2020 zo dňa 9.4.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 2T/9/2020 zo dňa 9.4.2020 bola obžalovaná B. K. uznaná za vinnú zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., ktorého sa dopustila tým, že

dňa 26.09.2019 v čase okolo 12.30 hod t.č. odsúdený G. L. telefonicky kontaktoval obžalovanú B. K. so žiadosťou o zadováženie jednej dávky „D.“, s čím obžalovaná súhlasila a uviedla mu, aby prišiel ku nej domov, následne t.č. už odsúdený G. L. prišiel na vozidle H. e. č. A na ulicu C. R. č. XXXX/XX v A. E., kde obžalovaná nasadla do vozidla, pričom v tom čase t.č. už odsúdený G. L. neoprávnene prechovával 2 ks tabliet a 1 ks úločku tablety o celkovej hmotnosti 0,916 g, ktoré pri následne vykonanej prehliadke iných priestorov a pozemkov podľa § 101 Trestného poriadku dňa 26.09.2019 dobrovoľne vydal vyšetrovateľovi PZ, pričom následným znaleckým skúmaním bolo zistené, že ide o látku zvanú extáza s obsahom psychotropnej látky 3,4-metyléndioxymetamfetamín (MDMA) v koncentrácii 35,9 %, čo zodpovedá 2 bežným jednotlivým dávkam drogy, pričom táto látka je uvedená I. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 139/1998 Z. z., o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov, následne obžalovaná B. K. a t.č. odsúdený G. L. na predmetnom vozidle odišli do mesta M., kde obžalovaná v reštaurácii R. M. v G. D. č. XXXX v M. neoprávnene pre t.č. už odsúdeného G. L. zadovážila 2 ks polyetylénových vreciek s rýchlouzáverom, ktoré obžalovaná u seba neoprávnene prechovávala a počas jazdy do A. E. za motorestom V. v okrese A. E. ich vo vozidle odovzdala t.č. už odsúdenému G. L., ktorý ich prehltol, pričom t.č. už odsúdený G. L. pri následnom lekárskom ošetrení vydával 2 ks igelitových vrecúšok, ktoré dňa 26.09.2019 podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku pre účely trestného konania vydal G. G. D. vyšetrovateľovi PZ, pričom znaleckým skúmaním bolo zistené, že v uvedených sáčkoch sa nachádzala látka zvaná pervitín, nezisteného množstva, s obsahom psychotropnej látky Metamfetamín, ktorá je uvedená v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 139/1998 Z. z., o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov.

Za to bola odsúdená podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 48 ods.

1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. samosudca obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že výpoveďami svedkov, znaleckými posudkami, listinnými dôkazmi ako aj samotným doznáním obžalovanej, ktorá urobila vyhlásenie na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., kde vyhlásila, že nepopiera spáchanie skutku v bode 1. obžaloby, tak ako je to presne popísané v obžalobe, svoje konanie oľutovala, bola trestná činnosť obžalovanej ohľadom tohto skutku v plnom rozsahu preukázaná a prvostupňový súd mal za to, že obžalovaná tento skutok spáchala takým spôsobom, ako je to presne popísané vo výroku predmetného rozsudku. Prvostupňový súd potom konanie obžalovanej právne kvalifikoval ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., lebo obžalovaná neoprávnene zadovážila a prechovávala po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a takto svojím konaním naplnila všetky zákonné znaky skutkovej podstaty uvedeného zločinu.

Pri určovaní druhu a výmery trestu prvostupňový súd u obžalovanej zistil dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. j) Tr. zák., že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život a podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa priznala k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala. Podľa § 37 Tr. zák. prvostupňový súd u obžalovanej nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. V danom prípade teda prvostupňový súd zistil u obžalovanej pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 2:0. Za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák. prvostupňový súd uložil obžalovanej na jej prevýchovu a nápravu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov a pre výkon trestu odňatia slobody ju zaradil podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, lebo táto v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebola vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by jej bol uložený za úmyselný trestný čin. V závere prvostupňový súd dôvodil, že tento nepodmienečný trest odňatia slobody ako trest kratšieho trvania, ktorý prvostupňový súd uložil aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom dáva dostatočnú záruku, že povedie k účinnej ochrane spoločnosti pred páchatelmi takejto trestnej činnosti a pomôže aj v náprave a prevýchove obžalovanej, lebo prvostupňový súd pri ukladaní trestu vychádzal z tej skutočnosti, že obžalovaná mala predchádzajúci prísny podmienečný trest vykonaný a hľadá sa na ňu ako keby nebola odsúdená.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení priamo do zápisnice z hlavného pojednávania podal odvolanie okresný prokurátor v Rimavskej Sobote, čo do výroku o treste. Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uvádza, že po oboznámení sa s písomným vyhotovením rozsudku dospel k záveru, že prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní bezpečne ustálil skutkové okolnosti prejednávanej trestnej veci, avšak pri ukladaní trestu nevzal dôsledne do úvahy ustanovenie § 34 Tr. zák. Domnieva sa, že mimoriadne zníženie trestu v intenciách odvolaním napadnutého rozsudku nedáva dostatočnú záruku v tom, že povedie k účinnej ochrane spoločnosti pred páchatelmi tohto druhu trestnej činnosti a pomôže aj v náprave a prevýchove obžalovanej. Poukazuje na to, že obžalovaná sa dopustila závažnej trestnej činnosti drogového charakteru, za spáchanie ktorej je možné uložiť trest odňatia slobody v trvaní tri až desať rokov. Obžalovaná bola uznaná vinnou za zadováženie drogy pre iného. Ďalej uviedol, že obžalovaná sa dopustila závažnej trestnej činnosti, pričom v minulosti už bola za trestnú činnosť rovnorodého charakteru právoplatne odsúdená. Napriek uvedenej okolnosti závažnú trestnú činnosť kvalifikovanú ako zločin opakuje, čo naznačuje, že predchádzajúci podmienečný trest odňatia slobody nemal na obžalovanú dostatočný prevýchovný účinok, ktorý by ju od páchania trestnej činnosti odradil. Bola to práve obžalovaná, ktorá má kontakty na drogových dilerov a zo spisového materiálu vyplýva, že ona zabezpečovala drogy pre oboch obžalovaných, pričom treba zdôrazniť, že sama vybavovala i bezprostrednú reklamáciu nedostatočného množstva drogy. Z doterajšieho dokazovania nevyplýva, že by sa obvinená účinne doznela a oľutovala svoje konanie. Hoci sa v prípravnom konaní k páchaniu trestnej činnosti doznela, na hlavnom pojednávaní dňa 09.04.2020 urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., teda spáchanie skutku nepoprela, čo možno vyhodnotiť iba ako prispôsobenie svojej výpovede vzhľadom na dôkaznú situáciu, pretože obžalovaná od počiatku prípravného konania spáchanie trestnej činnosti popierala. Ďalej okresný prokurátor namietal, že obžalovaná bola v minulosti trestne stíhaná, pričom bola rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota pod sp. zn.: 11 T 35/2013 právoplatne odsúdená pre zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Uviedol, že je pravdou, že v danom prípade sa na obžalovanú hľadí akoby nebola odsúdená, však to neznamená, že v danom prípade možno konštatovať, že obžalovaná viedla pred spáchaním trestného činu riadny život. Pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., k uvedenému

okresný prokurátor uvádza, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní neurobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ale urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., teda urobila vyhlásenie, že spáchanie skutku nepopiera. V prípravnom konaní pred vyšetrovateľom PZ spočiatku vôbec nevypovedala, pred sudcom pre prípravné konanie pri rozhodovaní o väzbe síce vypovedala, avšak trestnú činnosť poprela a to, že neoprávnene zadovážila drogu pre iného neuviedla. Až pri výsluchu dňa 20.11.2019 vypovedala pred vyšetrovateľom PZ a začala s orgánmi činnými v trestnom konaní spolupracovať. V tomto smere nemožno priznanie sa obžalovanej a oľutovanie trestného činu považovať za úprimné.

Na verejnom zasadnutí intervenujúci krajský prokurátor v plnom rozsahu zotrval na písomných dôvodoch odvolania. Obhajkyňa obžalovanej sa nestotožnila s písomnými dôvodmi odvolania okresného prokurátora, pričom dôvodila, že obžalovaná v minulosti viedla dobrý život, preto súd správne prihliadol aj na to. Trest navrhovaný okresným prokurátorom sa javí ako neprimerane prísny. Obžalovaná sa vzorne správala pri podmienenečnom treste odňatia slobody, tento trest jej bol zahľadený, v minulosti pracovala v zahraničí, teraz má dobré hodnotenie z výkonu trestu. Uviedla, že obžalovaná je mladý človek, ktorá chce pracovať, ktorá napomáhala orgánom činným v trestnom konaní, aj v súčasnosti sa správa zodpovedne. Navrhla odvolanie okresného prokurátora zamietnuť. Obžalovaná na verejnom zasadnutí uviedla, že sa ospravedľuje, je jej ľúto, čo sa stalo, do budúcnosti sa to nebude nikdy opakovať.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Je potrebné uviesť, že trest je následkom trestného činu, pričom ukládanie konkrétneho trestu páchatelovi musí byť v príčinnej súvislosti so spáchaním konkrétneho trestného činu páchatelom, avšak treba dodržiavať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Primeranosť trestu je teda nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatela je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatela pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. Medzi skutočnosťami, na ktoré by mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať patria napr. spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela, pomery páchatela a možnosť jeho nápravy.

Krajský súd konštatuje, že citovanými ustanoveniami sa prvostupňový súd dôsledne riadil. Argument okresného prokurátora uvedený v písomných dôvodoch odvolania o tom, že súd nemal prihliadnuť na poľahčujúcu okolnosť, že obžalovaná sa priznala a svoj trestný čin úprimne oľutovala, nemožno prihliadnuť. Správne prvostupňový súd postupoval, keď na toto vyhlásenie o vine obžalovanej prihliadol, nakoľko v danej konkrétnej veci a za danej dôkaznej situácie, takéto vyhlásenie významným spôsobom ovplyvnilo priebeh možného dokazovania na hlavnom pojednávaní. Toto priznanie, ako i samotné vystúpenie obžalovanej na verejnom zasadnutí, kedy sama obžalovaná pred senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici sa dooznala k trestnej činnosti a túto oľutovala, po predchádzajúcom podmienenečnom odsúdení, ktorý trest jej bol zahľadený, sa vzorne správala, zo správy Ústavu na výkon väzby ÚVTOS R. R. vyplynulo, že obžalovaná počas výkonu väzby má dobré hodnotenie a slušné správanie, svedčia o tom, že obžalovaná prehodnotila skutočne svoje konanie, ktorého sa dopúšťala a že doterajší výkon väzby plní svoj prevýchovný účel. To sú všetko konkrétne skutočnosti, ktoré súd pri individualizácii trestu

je povinný zohľadniť vo svojej rozhodovacej činnosti a to najmä s poukazom na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Prvostupňový súd preto postupoval správne, keď v danom prípade použil ako poľahčujúcu okolnosť skutočnosť, že obžalovaná svoj trestný čin doznala a tento úprimne oľutovala. V súvislosti s použitím poľahčujúcej okolnosti v zmysle ust. § 36 písm. j/ Tr.zák., že obžalovaná pred spáchaním trestného činu viedla riadny život, krajský súd konštatuje, že hoci prvostupňový súd túto poľahčujúcu okolnosť použil nesprávne, z dôvodu stability súdnych rozhodnutí nie je potrebné osobitne zasahovať a meniť rozsudok prvostupňového súdu vzhľadom na to, že síce došlo k zmene pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, z pomeru 2:0 na 1:0 (§ 36 písm. l/ Tr. zák. sa obžalovaná priznala k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala, pričom podľa § 37 Tr. zák. nebola u obžalovanej zistená žiadna priťažujúca okolnosť), avšak pomer poľahčujúcich okolností prevažoval nad priťažujúcimi. Znižovala sa teda horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (ust. § 38 ods. 3 Tr.zák., ako aj ust. § 38 ods. 2 Tr. zák., správne malo byť uvedené aj ust. § 38 ods. 8 Tr. zák., ktoré určuje základ na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby), teda súd mohol obžalovanej uložiť trest odňatia slobody na 18 mesiacov. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností aj ich závažnosť prvostupňový súd aplikoval aj ust. § 39 ods., 1, 3 písm. e) Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu a uložil obžalovanej trest odňatia slobody pod dolnou hranicou trestu ustanoveného Tr. zák., nakoľko by uloženie aj na samej dolnej hranici trestu bolo pre obžalovanú neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, a to vo výmere 18 mesiacov, čo sčasti odôvodňujú jednak okolnosti prípadu a jednak aj pomery obžalovanej.

S poukazom potom na hore uvedené dôvody senát Krajského súdu v Banskej Bystrici považoval odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné a toto v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.